

עפ"ת (חיפה) 26007-06-24 - חוסין ابو אל היג'א נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורם פליליים

עפ"ת 24-06-2007 ابو אל היג'א נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 14210231289

לפני כבוד השופט נתנהאל בניישו

מערער חוסין ابو אל היג'א
ע"י ב"כ עזה"ד עלי חיל

נגד

משיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עזה"ד מור בן ابو

ערעור על גזר דין של בית המשפט השלום ל深交ורה בחיפה (כב' השופט כ' פאר גנת)

בתתע"א 10938-01-22 מיום 1.5.24

(הערעור נדחה)

פסק דין

מנוח בפניי ערעור הסגנoria על גזר דין של בית המשפט קמא, במסגרתו נתן המערער את הדיון בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

גזר הדין

בקצירת האומר נציין כי המערער, שזו הרשותו השלשית בעבירה האמורה, נדון, לאחר שהודה במינויו לו והתקבל תס Kirby לעונש, למאסר בפועל של 9 חודשים Shirzeh בדרכו של עובדות שירות. בחופף לעונש זה הופעל מאסר מותנה בן 6 חודשים. עוד הוטל על המערער מאסר מותנה חדש למשך 10 חודשים וכן קנס.

מעבר לעונשים אלה, גזר בית המשפט על המערער פסילה בפועל בת 73 חודשים, אליה הצטברה

הפעלת פסילה מותנת של 12 חודשים, סה"כ 85 חודשים פסילה בפועל. לצד האמור, הטיל בית המשפט על המערער פסילה מותנית.

לבסוף, הוטל על המערער צו מבחן לתקופה של 12 חודשים וזאת לצורך שילובו בקבוצה טיפולית למניעת עבירות תעבורה.

(1) בכל הנוגע לפסילה בפועל, גזר דין של בית המשפט קמא נומך בהפנייה להוראת סעיף 40א (א)(1) לפקודת התעבורה, תשכ"א-1961, הקובעת פסילה לתקופה שלא תפחות מ-10 שנים, מקום בו הנאשם כבר הורשע לפחות פעמיים באחת העבירות המנוויות בסעיף (עבירה הנהיגה בפסילה היא אחת מהעבירות האמורות - נ.ב.).

על אף האמור, מצא בית המשפט כי מתקיימות במקרה זה נסיבות מיוחדות, וגורר פסילה קצרה יותר, בראש ובראשונה בהתחשב בהמלצת הטייר העונש, בנסיבות נקבע כי קיים סיכוי ממש לשיקומו של המערער. לאור האמור, בית המשפט מצא כי יש מקום לתת למערער סיכוי לבצע הליך שיקומי. כן התחשב בית המשפט קמא בנסיבות האישיות של המערער, הזוקק לрешון הנהיגה לצורכי עבודתו.

בנוספ, ציין בית המשפט כי מאז בוצעה העבירה הנוכחית ועד מועד גזירת הדין חלף פרק זמן של כשנתיים, במהלךו לא נרשם לחובתו של המערער רישומים נוספים.

לצד האמור, בית המשפט הדגיש כי בעבר ריצה המערער עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, אך חזר לסורו.

הערעור ותשובה המדינה

בערעור התרց ב"כ המערער ברכיב הפסילה בפועל, בעוד הוא אינו מלין על יתר העונשים שהוטלו כאמור.

בטיעוני חזר ב"כ המערער על דבריו בפני בית המשפט קמא ומדגיש את הטייר החיובי שהמליץ על הארכת התנאי ללא הטלת עונש מאסר, בשל ההתרומות כי המערערלקח אחריות על התנהלותו, הבין את הבעיות שבמעשיו, הביע נוכנות להשתלב בתוכנית טיפולית, וכיום "גורם הסיכוי לשיקום גברים על גורמי הסיכוי לעברינות". דעת הסגנון היא, על כן, כי כאשר בית המשפט הטיל עליו מאסר, גם אם בעבודות שירות, היה מקום לבוא להקל עליו בכל הקשור לעונש הפסילה בפועל.

בעניין זה, מצין ב"כ המערער כי מרשו לעבוד בחילוקת לחם, כאשר העבירה הנוכחית והעבירות הקודמות בוצעו על ידו במסגרת עבודתו ולצורך פרנסת משפחתו בלבד. כיום, שני בניו עובדים איתו,

כך שאין חשש שהוא יבצע עבירות נוספות.

לדברי בא כוחו, המערער למד את הלקח ויש לו נכונות רבה לעבור הליך טיפול.

במישור המשפט, טוען כי אומנם סעיף 40א הנ"ל קובע עונש פסילה בן 10 שנים, אך עדין בית המשפט נדרש לבחון כל מקרה לגופו. לדעת הסוגור, באופן מעשי, בבית המשפט נהגים לסתות מהענישה האמורה באופן בולט הרבה יותר מההקללה בה נקט בית המשפט כאמור.

לבסוף, חוזר ומצין ב"כ המערער כי במשך כשנתיים הוא לא היה מעורב בעבירה כלשהי, דבר המלמד על השינוי אותו עבר.

עתירתו היא, על כן, להקל משמעותית בעונש הפסילה בפועל.

מנגד, סבור ב"כ המשיבה כי יש לדחות את הערעור.

ראשית, מפנה ב"כ המשיבה לעבר התעבורתי העשיר של המערער, שהורשע ב-49 עבירות קודומות, בניהן עבירות חמורות ומסכנות חיים. במיוחד מזכיר ב"כ המשיבה כי המערער ביצע את העבירה עליה נתן את הדין בחודשים בלבד לאחר שנדון לארבעה חודשים מאסר בעבודות שירות ולמאסר מותנה. על רקע עובדה זו, נראה שלא מהמערער לא הורטע וחושש כבד שם ימצא במצבים דומים הוא עוד הפעם יבחר לא לציית לחוק.

באשר לתקיר החיווי, טוען ב"כ המשיבה כי בית המשפט קמא נתן לו משקל מרכזי, הן בעובדה שנמנעו מלקבוע שעונש המאסר ירוצה מאחריו סורג ובריח והן בחירגה מההוראת סעיף 40א הנ"ל, כאשר בגין העבירה הנוכחית נגזרו על המערער 73 חודשים פסילה בלבד.

לאור האמור, מבקש ב"כ המשימה כי אקבע שהמערער זכה לעונש מקל ואדחה את הערעור בהתאם.

הכרעה

הלכה ידועה היא כי אין זו דרך של ערכאת הערעור להתערב בענישה מקום בו זו אינה חריגת באופן ניכר מרמת הענישה הרואיה.

בunningו, גם אם נביא בחשבון את כלל הנسبות לקולא, אותן שקל בית המשפט וביטה בגזר דין, לא

עליה המסקנה כי התחמיהיל העונשי שנקבע בגין הדין, ובכלל זה עונש הפסילה בפועל, חורג מהענישה הרואיה בנסיבות המקרה.

לחובתו של המערער עברו העשיר והעובדה כי חזר לסתורו פעמיחר פעמיחר, גם כאשר חרב המאסר המותנה הייתה תלויה ועומדת מעלה ראשו.

החוק ביקש להרחיק עבריים סדרתיים, דוגמת המערער, מהכיביש וקבע עונש פסילת מזער, כאמור בסעיף 40א(א) לפקודה, אליו הפנה בית המשפט קמא ואלו התייחסו הצדדים. אין להותר הוראה זו, שנועדה להרתיע עבריים ולהגן על עוברי הדרך מפני מי שהוכיח במעשה כי הוא עלול לסכנים, כ"אות רקה". משכך, גם מקום בו בית המשפט מתרשם מקיומו של נסיבות המצדיקות לנוהג עם הנאים כ"בית הלל", הדבר "עשה תוך הגשמה תכליות הוראת הדין האמורה.

זאת ועוד, למקרא גזר דין ניכר כי בית המשפט קמא לא התעלם מנסיבות האישיות והמשפחתיות של המערער, אף מרצוונו המבורך לשנות את התנהלותו בתחום הנהיגה ומכוונו להשתלב בתוכנית טיפולית.

אף העובדה כי חלפו כשנתים ימים מאז בוצעה העבירה האחרונה, תקופה זמן במהלךה המערער לא נכשל בעבירות נוספת, זכתה להתייחסות של בית המשפט קמא.

בהתאם לכך, בית המשפט נמנע מהטלת עונש מאחריו סורג ובריח, הפעיל מאסר מותנה כלו בחופף ואף חרג מעונש הפסילה המזער. קבועות מקלות אלה, לצד הטלת מאסר ופסילה משמעותיים, מאזנות נcona בין שיקולי הענישה המתנגשים במקרה זה.

על רקע האמור, עמדתי היא, כי בית המשפט קמא הטיל על המערער עונש הולם, המבטא יכולות הן את צורכי ההרתעה והגמול והן את היבטי השיקום.

העובדה כי הוטל צו מבחן, אף היא מתইשבת היטב עם הנרטיב השקול העולה מגזר הדין ומהרצון לעודד את המערער ברכזון לשנות את דרכו.

סוף דבר

לנוכח האמור, משלא מצאתי עילה להתערב בגין דין של בית המשפט קמא, **אני דוחה את העreau.**

על המערער להתייצב לתחילה רצוי עבודות השירות ביום 5.7.24 עד השעה 10:00.

מציאות בית המשפט תעביר עותק פסק דין זה לצדדים ולשירות המבחן.

ניתן היום, י"ז סיון תשפ"ד, 23 יוני 2024, בהעדך
הצדדים.